

Ивановъ предложилъ да се оставатъ на грижата на полевой штабъ въ Кишиневъ, нъ ген. адютантъ Непокойчицкий отказалъ, като възразилъ, че въ случай на война съ Турция, тѣзи българе нѣма да принесѣтъ никаква полза на руситѣ и задължилъ Иванова да имъ каже за да си отидатъ кой гдѣто желае. Ивановъ обаче, увѣренъ въ предгоящата война и убѣденъ въ ползата която ще принесѣтъ тѣ, не искалъ да ги рапустне. Презъ м. Ноемврий 1876 г. пристигналъ при Иванова съ писмо отъ И. С. Аксакова, ген. Н. Г. Столѣтовъ и казалъ му да не распуска българетѣ, отъ които ще се състави българско опълчение и той (Столѣтовъ) ще бжде началникътъ. Слѣдъ това, Аксаковъ повторно писалъ Иванову и два пхти му испращаль по 1000 рубли за тѣхното поддържане.

На 30-й Мартъ Столѣтовъ пакъ пристигналъ въ Кишиневъ, съобщилъ Иванову, че войната е вече рѣшена и поискаль списъкътъ на доброволцитѣ. По распореданieto на Иванова, на другия день се събрали 700 д. доброволци на опредѣлено мѣсто, поздравилъ ги съ предстоящия въ скоро врѣме походъ къмъ тѣхното отечество, явилъ имъ, че тѣ оставатъ вече подъ командата на Столѣтова и всички извикали: „Ура! да живѣе русекий царъ и Руссия. Въ сѣщото врѣме пристигналъ и Столѣтовъ, привѣтствованъ отъ българетѣ, веднага се распоредилъ да се облѣчатъ отъ славянскитѣ благотворителни комитети въ военна форма, да се въоръжатъ съ пушки шаспо и отъ този день почнали да се обучаватъ.

На 12 Апр. при достозабелѣжителния Височайший смотръ въ Кишиневъ, слѣдъ 4-ти полкъ отъ 14-та дивизия се показали два баталиона българе доброволци, облѣчени съ черни сукнени дрѣхы, червени погони, на главата кожена шапка съ зелено дѣно, на краката високи ботуши, въоръжени съ пушки шаспо, щикъ, сабя и снабдени съ всички войнишки принадлежности:

Съ появяванието си въ редоветѣ блѣсналъ най-пълна и приятна неожиданность въ очитѣ на присѣтствующитѣ. Императора останаль крайно задоволенъ отъ юначеския, бодрия, веселия и войнсквенния изгледъ на тия баталиони, когато преминали край него. Тѣ престѣпхали както дългогодишнитѣ обучавани войници и на лицето имъ се изображавало вѣсторгъ отъ надѣжда, вѣра и благодарность. Между тѣхъ се намирали доста интелегентни хора: студенти, гимназисти, ученици отъ